

3. Тична Б. М., Топольницький В. В. Проблеми правового регулювання понять «воєнний стан», «стан війни» та «воєнний час». *Правова позиція*. 2019. № 4 (25). С. 91-99. URL : <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/41796/1/aref-tuchna-na-sait.pdf>.

5. Громадський контроль за діяльністю безпекових органів в умовах воєнного стану. *Громадський простір*. 2022. URL : <https://www.prostir.ua/?news=hromadskyj-kontrol-za-diyalnistyu-bezpekovyh-orhaniv-v-umovah-vojennoho-stanu>.

6. Шевчук О., Ментух Н. Інвестиційна підтримка державної інформаційної безпеки України в умовах воєнного стану: аналіз актуальних законодавчих новацій. *Актуальні проблеми правознавства*. 2022. Вип. 1 (29). URL : <http://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/viewFile/1334/1380>.

7. Пономарьов С. П. Про актуальність наукових досліджень в сфері сектору безпеки України. *Теоретичні аспекти організації досудового розслідування*: матер. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 4 грудня 2015 р.). Х. : ХНУВС, 2015. С. 268-271.

ТИТАРЕНКО Андрій В'ячеславович,
курсант

Харківського національного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

СВІТЛИЧНИЙ Віталій Анатолійович,
доцент кафедри протидії кіберзлочинності
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат технічних наук, доцент

УПРАВЛІННЯ У ГАЛУЗІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Управління у галузі національної безпеки є важливою функцією будь-якої держави, оскільки забезпечення національної безпеки є однією з основних відповідальностей державного органу. Управління у галузі національної безпеки зазвичай здійснюється спеціальними державними органами, які відповідають за захист державних інтересів від зовнішнього та внутрішнього втручання. Зокрема, такі органи можуть бути зосереджені в міністерствах, агентствах, службах або інших державних установах.

Загальна мета управління у галузі національної безпеки полягає у забезпеченні безпеки держави та її громадян. Для досягнення цієї мети необхідно забезпечити взаємодію різних державних органів, які мають свої функції у сфері безпеки.

Ключові завдання управління у галузі національної безпеки можуть включати:

- Визначення загроз національній безпеці та розробка стратегій їх протидії;
- Забезпечення взаємодії між різними державними органами для координації дій в разі загроз;

- Здійснення контролю за дотриманням законодавства у сфері національної безпеки;
- Розвиток та застосування сучасних технологій для забезпечення національної безпеки;
- Забезпечення кібербезпеки та захист інформації від несанкціонованого доступу;
- Розробка та впровадження планів екстреного реагування на ситуації надзвичайного стану.

Управління у галузі національної безпеки передбачає використання різноманітних методів та інструментів. Один з найважливіших інструментів є розвідка, яка забезпечує отримання необхідної інформації для прийняття рішень щодо захисту національної безпеки. Розвідка може проводитися як в мирний, так і військовий час, а також може бути розвідкою внутрішньої безпеки та розвідкою зовнішньої безпеки.

Ще одним важливим інструментом є контррозвідка, яка забезпечує захист державних та інших важливих інтересів від зовнішньої та внутрішньої шпигунської діяльності.

Це праксеологічне тлумачення повного розуміння безпеки в цілому відноситься до того, як схвалена теорія безпеки будується і використовується як джерело знань для адекватного створення майбутнього, або, радше, майбутніх станів справ, які базуються на поточному академічному досягненні в організації та управлінні, політології, міжнародних відносинах, військовому мистецтві тощо.

Для порівняння, державна безпека є наслідком ідей, включених до численних теорій, що визначають діяльність, що здійснюється з чіткою метою та точністю після попередньо когнітивно перевірених рішень. Це також кінцевий результат самого взаємозв'язку між мисленням і діями у відносно унікальній сфері забезпечення безпеки та її вторинної конструкції, активних спроб досягти майбутніх бажаних станів справ або потенційної необхідності зіткнутися з тими, які вважаються абсолютно небажаними. Це включає всю величезну специфіку діяльності держави: внутрішню, зовнішню та глобальну.

Управління у галузі національної безпеки є складним та багатоаспектним процесом, який вимагає взаємодії різних державних органів та використання різноманітних методів та інструментів. Для успішного забезпечення безпеки країни необхідно визначити загрози та розробити стратегії їх протидії, контролювати дотримання законодавства, забезпечити кібербезпеку та захист інформації від несанкціонованого доступу, розвивати та застосовувати сучасні технології, розробляти плани екстреного реагування.